

отъ насъ въ кръгътъ на другигъ европейски народи и държави, между които вѣзваме вече и нѣ. Споредъ разнитъ случаи които може да се представятъ въ слѣдуваніето на нашата программа, нѣ ще обнародваме статіи на рускій, френскій и турскій даже язици; тоя послѣднійтъ родъ статіи ще се отнасятъ главно къмъ вътрешното турско население изъ Българскитъ мѣста“.

Малко по долу продължава:

„Като желаемъ да избѣгнемъ батакътъ, въ който сж западали сметкитъ на толкозъ български вѣстници, които сж се подвизавали най-доблестно за интереситъ на народътъ, нѣ молимъ приятелитъ, до които испращаме сегашнийтъ первій брой отъ *„българскій левъ“*, да не приематъ никакъвъ абонаментъ, предъ да се заплати означената погоре цѣна“.

А още по долу:

„На конецъ молимъ нашитъ читатели да погледатъ прѣзъ прѣстъ, ако въ вѣстникътъ ни се срѣцнатъ разни родове правописанія. Като познато въобще какъ стои тая работа у насъ, мислимъ, че ще ни извинятъ ако предаваме особена специална грижа въ това отношеніе“ (гледай брой 1).

88. Българско Знаме, *вѣстникъ за политически и книжевни новини*. — Почнѣтъ е да излиза прѣзъ мѣсець Февруарій въ Сливенъ, единъ пѣтъ въ седмицата, изтѣзли сж 24 броя, подъ редакцията на Д. П. Минковъ.

Добри П. Минковъ е роденъ въ Сливенъ на 1856 год. Първоначалното си образование получилъ въ родното си мѣсто, а подиръ, въ 1876 г., свършилъ е курсътъ на Американскій Robert College въ Цариградъ съ степенъта бакалавръ (Bachelor of Arts). Слушалъ е лекции по физико-математическитъ науки въ Одесскій университетъ. Редактиралъ е отъ 1876—1877 г. в. *„Источно Врѣме“* (гледай 1874 г.). Отъ 1877—1878 г. билъ е Главенъ Секретаръ на Българската Екзархия. Въ 1880 г. постѣпилъ на правителствена служба: Помощникъ на Генералний Прокуроръ при Върховното Сѣдилище на бившата Источна Румелия. Въ 1883 година билъ назначенъ Свѣтъникъ при сѣщото сѣдилище, а въ 1885 година — Прѣдсѣдатель